Časopis pro žáky, učitele a příznivce
Základní školy Nerudova 9

Ročník I., 2. vydání

Prosinec 2019
Leden 2020

Uvnitř tohoto vydání:

Sedm otázek pro...	3
Vánoční čas v naší škole	4-5
Svoboda a my	6-9
Kultura	10-11
Móda -¨ E-girl	12
Kolem dokola Příběh jedné propisky	13
Potravinová sbírka	14-15

Pár slov úvodem

Vánoce, potravinová sbírka a vysazování Lípy svobody, to vše se dělo v listopadu a v prosinci na naší škole a troufám si říct, že někteří z vás to třeba ani nepostřehli. Proto rozhodně toto číslo dočtěte! V tomto vydání vám vše zrekapitulujeme.
Dále se dozvíte o tom, jak nahlížíme na kulturu. Většina si pod slovem kultura představí kino nebo divadlo. Podle mě je to obohacení všedních dnů, které může posloužit ke vzdělání nebo jenom oddychu a chvilkovému útěku z každodenních starostí. Věřím, že se i vy po dočtení tohoto čísla zamyslíte nad tím, co kultura znamená pro vás.

(jan)

Tiráž: Časopis N°9 vydávají žáci Základní školy Nerudova 9 v elektronické verzi, s nepravidelnou periodicitou. Pedagogické vedení: Mgr. Lucie Knedlová Šéfredaktorka: Diana Grillová Redaktoři: Karolína Kožíšková, Nina Ričánková, Barbara Janečková, Františka Frantálová, Nikola Miřejovská, Adéla Strusková. Grafika: Filip Pacík
Email: casopis@zsnerudova.cz. 17. února 2020.

SEDM OTÁZEK PRO…paní učitelku VĚRU KORHOŇOVOU

1. Jak dlouho působíte na této škole?

Tak na téhle škole působím 25 let, tedy vlastně už čtvrt století.

2. Co Vás vedlo k tomu stát se učitelkou?

V pěti letech jsem zjistila, že by mě to povolání bavilo a doposud mě bavit nepřestalo.

3. Jakou nejhorší známku jste měla na vysvědčení na základce? A z jakého předmětu?

Chodila jsem na jazykovou školu, byly nás jenom dvě třídy žáků z celého okresu, takové už trochu vybrané děti. A asi tam kromě tělocviku nebylo vyloženě nic, co by mě nebavilo, takže jsem měla jen jedničky a sem tam nějakou dvojku. Když jsem na základce končila, měla jsem jen dvě nebo tři dvojky.

4. Myslíte si o sobě, že jste přísná?

Nemyslím si o sobě, že bych byla superpřísná, spíše oceňuji snahu a ochotu žáků na sobě pracovat. Prostě chci být úplně obyčejně lidská, ne žádný ras.

5. Jaký máte názor na moderní technologie? Jak dobře je ovládáte?

Je to prima, dneska se vlastně třeba díky internetu můžete podívat kamkoli, aniž opustíte pokoj. Ale začnu od druhé otázky. No jasně, že mám velké rezervy, protože když je člověk trošku starší, už mu nejde vše tak dobře do hlavy a do ruky, ale moderní technologie určitě velmi pomáhají lidem vašeho věku, kteří je mají „osahané" odmala. Dají se používat k vyhledávání informací i přímo při výuce. Osobně využívám internet a počítač zejména ke hledání písniček a jejich textů nebo k další přípravě do výuky. V ruštině je například fajn pro tiskací azbuku. Jinak z hlediska angličtiny dětem radím, aby poslouchaly písničky a filmy v angličtině, ať hrají hry v angličtině, ať chatují v angličtině... Nové technologie s sebou přinášejí i nové možnosti.

6. Jaký byl Váš nejtrapnější zážitek před žáky?

Ten den to byla asi čtvrtá hodina, kdosi nahlas žvýkal a pořád vyrušoval a já už jsem byla nějaká rozčilená. Chtěla jsem mu tedy říct: „Vyhoď tu žvýkačku do koše a přines mi žákovskou," tak jsem se nadechla a velmi důrazným hlasem jsem řekla: „Vyhoď tu žákovskou do koše!" A ten kluk se na mě podíval, vytřeštil oči a řekl: „Paní učitelko, opravdu to myslíte vážně? Já ji budu ještě potřebovat!" V ten moment mi došlo, co jsem řekla a všichni, včetně dětí, jsme se začali smát.

7. S jakou významnou osobností byste se chtěla setkat?

S kýmkoliv z muzikantů…třeba vidět, jak tvoří a hraje na varhany Johann Sebastian Bach. Také by mě zajímali dřívější vědci nebo vynálezci a možná skupina anglických jezerních básníků. Ze současné doby asi vědci, kteří se zabývají léky proti různým vrozeným nemocem u dětí. Také ráda sleduji (právě přes ten počítač) videa o forenzní vědě, co se zabývá způsoby, jak z oběti zločinu zjistit informace, které mohou pomoci k dopadení pachatele. Bylo by zajímavé popovídat si s odbornicí z těchto videí. Asi bych si také s potěšením promluvila s muzikantem, který si říká Simply Red nebo bych ráda potkala skupinu Pentatonix, co si upravuje známé písničky a zpívá je ve vícehlasech.

(jan)

Co byste chtěla vzkázat žákům naší školy?

Je fajn mít pěkné známky, ale do života je daleko důležitější přemýšlet o tom, co chci dělat, proč to chci dělat a jakou to má pro mě důležitost. A samozřejmě, ať se jim vede nejen ve škole.

Vánoční čas v naší škole

Předvánoční čas byl v naší škole plný zábavy a dobrodružství. Kromě učení a zkoušení, samozřejmě. Ačkoliv i to někdy bývá pěkné dobrodružství!

Od druhého prosincového týdne se konala nejrůznější sportovní klání, žáci prvního stupně soutěžili ve šplhu, žáci druhého stupně ve florbalu a přehazované. Vánoční sportovní turnaje jsou mezi žáky velmi oblíbené.

Oblíbený a tradiční je v době předvánoční také Pochod s písničkou, jehož organizátorkou je paní učitelka Mgr. Věra Korhoňová. Paní učitelka s kytarou a se skupinou vybraných žáků obchází jednotlivé třídy, v nichž si se žáky zazpívají koledy v pěti světových jazycích – tedy ve všech, které se na naší škole vyučují. Součástí pochodu jsou také zvídavé otázky a kvízy paní učitelky a jejich zodpovězení je odměněno něčím dobrým na zub.

Foto: archiv ZŠ Nerudova

V letošním roce se během prosince konala také charitativní sbírka trvanlivých potravin (o té více na stranách 14 a 15).

Samozřejmostí je také vánoční výstava v prostorách chodby v přízemí budovy Nerudova a vánočně laděné nástěnky, na nichž se můžeme dozvědět o vánočních tradicích a zvycích u nás, i v cizích zemích.

Třída 9.C využila čas vánoční besídky charitativně — žáci v doprovodu paní učitelky Mgr. Aleny Kubové navštívili psí útulek. Přivezli jeho obyvatelům granule v hodnotě 4 500 Kč. Charitativní sbírku uspořádali ve své třídě během měsíce prosince.

(pac, str, luk)

„Milujeme-li to, co děláme, měníme otroctví ve svobodu. Jestliže nemůžeme milovat, je lepší se vším hned přestat."

Paulo Coelho

SVOBODA A MY

Kulaté výročí sametové revoluce nemohlo zůstat nepovšimnuté, protože se jedná o velmi důležitý mezník v historii naší země.

Ve čtvrtek 14. listopadu 2019 vysadili žáci 9. tříd za dohledu svých učitelů na zahradě školy lípu. Ta má být symbolem svobody získané při tzv. sametové revoluci před 30 lety. Ke kořenům lípy byly v tubusu uloženy úvahy deváťáků na téma „Co pro mě znamená svoboda", díky nimž si mohli uvědomit, že svoboda není samozřejmost.

(luk)

Foto: archiv ZŠ Nerudova

Co pro mě znamená svoboda?

Co nám vlastně svoboda umožňuje, je vůbec důležitá?

Svoboda nám dává možnost volit a projevovat vlastní názory a pocity, nejsme nikým omezováni jako v minulosti.

Můžeme například volit prezidenta nebo říci svůj názor, který nám nikdo nemůže vzít, pouze si může myslet, že jsem nevzdělaný nebo hloupý člověk.

Mohu říct svůj názor na veřejnosti, aniž bych byl potrestán, samozřejmě nesmím to zase přehánět, ale něco k tomu říci mohu.

Svoboda ale není jen o tom projevovat vlastní názor, mohu také odcestovat do zahraničí bez jakýchkoliv problémů. Dříve, když jste chtěli odcestovat, neměli jste takové možnosti, jaké máme teď. Byla dána různá pravidla, která lidé museli respektovat, a když je nerespektovali, měli veliký problém.

Nikdo z nás by nechtěl žít v době, ve které žili například naši prarodiče. Muselo to být velmi těžké, tvrdý režim se spoustou pravidel, kterým se museli podřídit, i když se jim to nelíbilo. Prostě s tím nějak museli žít, a kdyby k tomu měli nějaké námitky, byli by za ně potrestáni.

Dnes si každý stěžuje na to, jaký má hrozný život, ale nemá. Má se báječně, protože si může dělat, co se mu zlíbí. Samozřejmě musí respektovat jiné lidi. Lidé v této době mají stále nějaké problémy, ale kdyby žili v dřívější době, tak by asi neprožili ani polovinu toho, co prožívají teď. Spousta lidí si neváží toho, že žijí ve svobodě.

...Dnes si každý stěžuje na to, jaký má hrozný život, ale nemá. Má se báječně...

Matyáš Michálek

9.D

Foto: archiv ZŠ Nerudova

SVOBODA

„Jestliže svoboda slova vůbec něco znamená, potom je to právo říkat lidem to, co nechtějí slyšet."
George Orwell

Co znamená slovo svoboda? Žádná cenzura, svoboda slova, možnost cestovat atd.
Před třiceti lety to znamenalo naději. Lidé doufali v lepší zítřky, hezčí dovolené, menší fronty na banány a to není zdaleka vše.
Dnešní generace minulý režim nezažila, a tak si svobody neváží. Ani nemůže. Dnešní mládež žije od narození v demokracii. Děti si můžou říct, když se jim něco nelíbí. Je to tak správně? Ano i ne. Na jednu stranu je to v pořádku. Není správné žít v neustálém stresu. Ve stresu z toho, že byste někde řekli nějakou nevhodnou věc a v tu chvíli by se vám zhroutil celý svět. Na druhou stranu všeho moc škodí. Momentálně nad nikým nebdí ruka zákona, co se týče veřejného vyjadřování. Proto se z každého rohu ozývají nenávistné, rasistické, homofobní nebo antifeministické výkřiky.
Musíme si uvědomovat, že svoboda má vést k volnosti, ale té volnosti bychom neměli zneužívat. Je to určitá odpovědnost, které se všichni musíme zhostit tak, jak nejlépe dokážeme. Můžeme si sice dělat, co chceme, ale musíme popřemýšlet nad tím, co je ještě v pořádku a co už je za prahem mezí.
Dalším benefitem svobody jsou volby. I když s nynější vládou absolutně nesouhlasím, musím respektovat názor ostatních. Občané si sami určují, koho chtějí v čele státu. Nikdy se nestane, aby byli všichni stoprocentně spokojeni s výsledky voleb. Je to tak v pořádku? Ano. Každý má právo na svůj vlastní názor.
A v tomhle spočívá svoboda. Není sice dokonalá, ale jako náhražka za totalitu je to ta nejlepší volba.

Nicolas Andrejič, 9.A

CO PRO MĚ ZNAMENÁ SVOBODA?

Svoboda? Co vše si lze představit pod slovem svoboda? Nelze říci přesnou definici tohoto slova, protože každý člověk má jinou představu o svobodě. Každý z nás však svobodu potřebuje, aby mohl být sám sebou.

Svobodu jednotlivce lze chápat tak, že se člověk může svobodně vyjadřovat k čemukoliv a sám se rozhoduje, aniž by k tomu byl někým nucen. V současné době je přirozené, že každý může volně cestovat po světě bez omezení, což v minulosti pro většinu z nás nebylo samozřejmostí. Za tento způsob svobody jsem velice ráda, protože jsem ve svém věku měla možnost navštívit několik cizích zemí.

Myslím, že většina z nás by nechtěla, ani neuměla žít v totalitním režimu, kdy lidé neměli možnost svobodně poslouchat rádio, číst knihy a časopisy. Někteří si nemohli vybrat školu, kde by rádi studovali, ani své budoucí povolání.

Když se na závěr zamyslím nad významem slova svoboda, mám pocit, že absolutní svoboda neexistuje. Svobodní můžeme být jen v určitých mezích, protože si musíme uvědomit, že v každé svobodné demokratické společnosti vždy existují stanovené normy a pravidla.

Aneta Franková

9.B

CO PRO MĚ ZNAMENÁ SVOBODA?

Svoboda. Svoboda je hrozně obecné slovo. Můžeme si pod ní představit spoustu věcí. Například to, že v dnešní době můžeme cestovat, můžeme si se svým životem dělat, co chceme, můžeme si vybírat, jací budeme a spoustu dalších věcí, které lidé ne vždycky mohli.

A měli bychom za to být rádi! Ale ani dnes nežijeme v úplné svobodě. Musíme se řídit pravidly, dodržovat práva a povinnosti, někdy ani nesmíme projevovat svoje názory, pocity, protože by to třeba někdo mohl pochopit špatně.

Takže co pro mě znamená svoboda? To, že si budu moct dělat ÚPLNĚ co chci, to že bych třeba mohla chodit nahá, nemusela bych se k určitým lidem chovat jen slušně, nemusela bych dodržovat žádná pravidla a spoustu dalších věcí.

Na světě asi nebudeme nikdy mít úplnou svobodu, ale můžeme být rádi, že jsme svobodnější.

Nela Rosali Tůmová
9.C

Zdroj obrázku: pixabay.com

...Svobodní můžeme být jen v určitých mezích...

KULTURNÍ ŽIVOT

„Kultura je luxus, který k životu nepotřebujeme, přesto je to jediná podstatná věc, která nás dělí od zvířat."

Bořek Šípek

S mojí mamkou společně do kina nechodíme moc často. Důvodem není jen to, že se nemůžeme dohodnout, na jaký film půjdeme, někdy i proto, že v kině nedávají filmy, které by nás obě zaujaly. Zrovna v neděli jsem si vzpomněla na film „Zmenšování". Shodly jsme se na tom, že film byl hrozný. Pravda je, že jsme se mohly zvednout a odejít, ale neudělaly jsme to. Asi jsme doufaly, že se to „zlepší".

Když už jsme u filmů. Zbožňuju detektivky, hlavně ty severské. Například Jo Nesbo je skvělý. Ale jedna z jeho nejúspěšnějších detektivek Sněhulák, který byl zfilmován, byla katastrofa. Teda alespoň pro ty, co četli knihu. Nejvíc ujíždíme s mamkou na seriálech Sedmilhářky a Dead to me a dalších.

Ale každý máme jiný vkus. Zatímco moje mamka miluje operu, nebo dokáže být unesena obrazem, který mi absolutně nic neříká, ona nechápe, jak mohu mít husí kůži při baletním představení.

Ale na jednom se shodneme vždy. Když jdeme k babičce a ona poslouchá dechovku, a to téměř 24/7, tak obě jednohlasně říkáme už ve dveřích: "Babi, jak to můžeš poslouchat, to je strašný."
Buďte tolerantní ke vkusu ostatních. A nezapomeňte si občas protáhnout své tělo.

(dgr)

Zdroj: pixabay.com

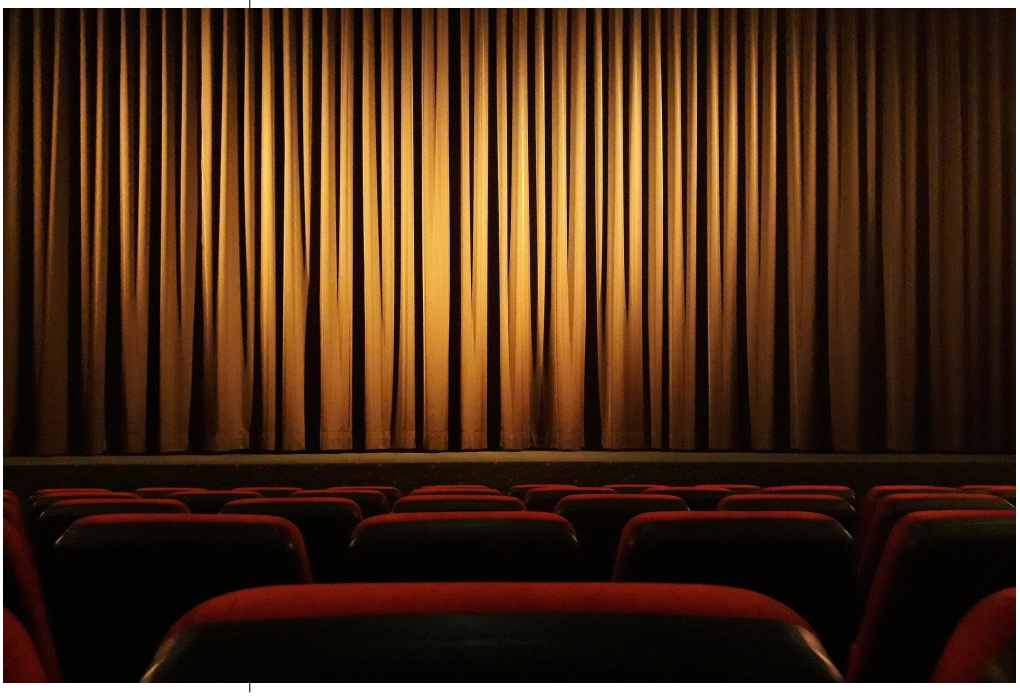

Výsledky kvízu z minulého čísla:

1.c

2.b

3.a

4.d

Všem, kteří správně přiřadili obrázek k filmu gratulujeme!

Zeptali jsme se za vás…

Otázky:
1. Zajímáš se o kulturu?
2. Jaký je tvůj největší kulturní zážitek?
3. Co si představíš, když se řekne kultura?
4. Kam chodíš za kulturou?

Štěpán Maršán věk: 13 let třída: 7.D

1. Celkem jo.
2. Kino s babičkou.
3. Zážitek, poučení.
4. Do kina nebo divadla.

Cyril Němec věk: 10 let třída: 5.E

1. Ano.
2. Film Star Wars v kině.
3. Kino.
4. Nejčastěji do kina.

Natálie Davidová věk: 10 let třída: 4.E

1. Jo, chodím do kina.
2. Asi film v kině Kočičí ráj.
3. Muzeum.
4. Nejvíc chodím do kina, na výstavy a do knihovny.

Tereza Hlavicová věk: 13 let třída: 7.E

1. Moc ne.
2. Nejspíš kino.
3. Kino Cinestar.
4. Do kina.

Kristýna Růžičková věk: 12 let třída: 6.B

1. Ano.
2. Vlastní divadelní představení a celkově divadelní hry.
3. Kulturní památky.
4. Do knihovny, kina nebo divadla.

Daniel Candra věk: 13 let třída: 7.B

1. Nezajímám, ale občas zajdu do kina.
2. V kině film End Game.
3. Kinosál.
4. Nejčastěji chodím do kina.

(frf, nim)

„Kultura je způsob, jakým lidé reagují na smysl života."
Tomáš Halík

MÓDA aneb Co se nosí ve školách

V této rubrice se zabýváme hlavně módními záležitostmi a trendy. V dnešním článku si řekneme, co to znamená být e– girl.

V tomto stylu se nosí většinou tmavé oblečení, ale nosí se také neonové nebo trochu extravagantní kousky. Velmi obvyklé je, že se oblečení vrství. Vzory se nosí nejvíce proužky a kostky (šachovnice). Charakteristické oblečení a doplňky pro tento styl: řetězy na krku nebo na kalhotech, hodně se nosí pásky, kapsáče, někdy extravagantní líčení, na zimu se nosí nejvíce péřovky.

Zdroj obrázku: archiv autorky

Rozhovor

Na pár otázek jsem se zeptala žákyně 9. třídy, která s tímto stylem sympatizuje.

Jak dlouho se tímto stylem oblékáš?
Oblékám se takhle od 8.třídy.

Máš nějaký vzor, který se takto obléká, může to být i např. instagramová stránka?
Nejdřív jsem to viděla na TikToku, takže jsem se inspirovala.

V tomto stylu, jak asi víš, se nosí jak barevné, tak tmavé oblečení, co spíš preferuješ Ty?
Podle mě tady se spíš nosí tmavá barva.

Řekla bys, že tento styl nosí ještě někteří lidé ze školy?
Podle mě u nás ve škole tenhle styl nenosí vůbec nikdo. Možná jo, pár lidí nosí řetězy kolem kalhot, ale to neznamená hned, že jsou e -girl.

(niř)

Kolem dokola...aneb příběh jedné propisky

Dnes si mě do jednoho papírnictví, ve kterém jsem byla na skladě už pěkně dlouhou dobu, konečně přišel někdo koupit. Byl to chlapec. Přišel si pro mě společně s jeho kamarády, něčemu se smáli a vypadali velmi šťastně. Jsem si jistá, že to bylo také díky mé nynější přítomnosti. Odnesl si mě s sebou domů společně se spoustou dalších tužek, pastelek, barevných zvýrazňovačů a bůh ví čeho dalšího. Nosil mě všude s sebou, z toho jsem odvodila, že si mě opravdu moc oblíbil. Neustále mnou psal, většinou ve škole například poznámky do sešitů a sem tam třeba i test nebo diktát. Občas mnou kreslil všelijaké obrázky a malůvky, nevím, jestli to mají ve škole v popisu práce, ale nechtěla jsem se nad tím moc zamýšlet. Myslím, že jsme spolu moc dobře vycházeli. Jednou však přišel den, který vše změnil. K lavici mého chlapce přišel zničehonic neznámý kluk a hodil mnou přes celou třídu. Tak moc jsem se lekla, že jsem zaregistrovala, co se vlastně stalo, až když jsem ležela v rohu na podlaze.

V tu chvíli jsem myslela, že se nic horšího nikdy stát nemohlo, a že tu teď budu akorát ležet a čekat, než mě někdo najde a hodí do odpadkového koše. Po chvíli mě, k mému vlastnímu údivu, zdvihla malá holčička. Držela mě ve své malé ručce a někam se mnou utíkala. Sedla si ke stolu a začala mnou kreslit a čárat na papír, který tu ležel. V tu chvíli jsem si opět připadala důležitá a potřebná.
S holčičkou jsem nyní strávila již několik týdnů a musím říct, že to byly ty nejveselejší dny mého, ne moc dlouho trvajícího, bytí. Naneštěstí toto období, i přes můj nesouhlas, muselo, z pro mě neznámého důvodu, skončit. Holčičce mě totiž někdo sebral. Ve chvilce její nepozornosti jsem se ocitla v cizí ruce a opět jsem byla někam odnášena. Daný člověk mě najednou upustil a já se ocitla ve tmě. Jediné, co jsem mohla v tmavém prostředí vidět, byl igelitový sáček po mé levé straně a rozmačkaný zbytek okousané svačiny po pravé straně.

Také jsem cítila velkou tíhu, která na mě zeshora tlačila. A v tu chvíli mi to došlo. Vždyť já jsem v něčí školní tašce. A ta tíha jsou knížky a sešity člověka, který mě vzal z lavice té malé holčičky. Byla jsem zdrcená, vždyť to je už podruhé, co jsem někde, kde nemám být. Jestli to bude dále takhle pokračovat, tak to ať mě někdo radši vyhodí, řekla jsem si. V tu chvíli se mé okolí společně se mnou zatřáslo a dále zůstalo nehybně stát. Najednou se z vrchu objevil paprsek světla a společně s ním se ke mně přibližovala ruka mého zloděje. Vzal mě do prstů a začal si mnou něco zapisovat. Po chvíli dumání jsem se zadívala zloději do tváře. Byl to chlapec. Tentokrát sám, ne jako předtím. V tu chvíli mi teprve došlo, že můj zloděj a odcizitel není nikdo jiný než můj chlapec. Ten chlapec, co si mě přišel před pár měsíci koupit do papírnictví společně se svými přáteli. Ten chlapec, který mě dlouhou dobu opečovával a staral se o mě. Ten chlapec, který si mě vybral. **(kož)**

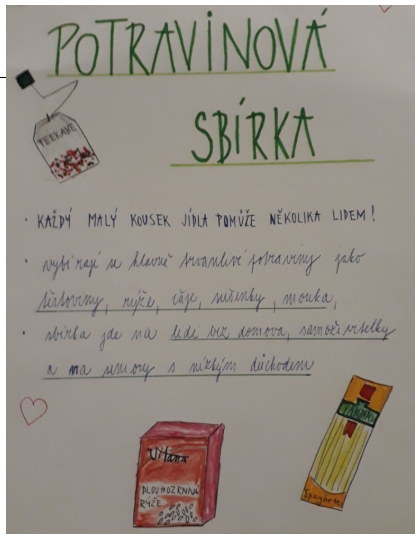

POTRAVINOVÁ SBÍRKA

S Vánocemi se pojí laskavost vůči ostatním. Z tohoto důvodu se žáci naší školy rozhodli uspořádat sbírku pro potravinovou banku v Českých Budějovicích. V období od 9. do 17. prosince mohli žáci i učitelé přispět trvanlivými potravinami, jako jsou například těstoviny, rýže, luštěniny nebo kojeneckou výživou, která je v potravinových bankách nedostatkovým zbožím.

Podařilo se nám vybrat 45 kg těstovin, 15 kg luštěnin, 25 kg rýže a mnoho dalších štědrých příspěvků. Vybrané potraviny putovaly prostřednictvím regionální potravinové banky do odběratelských neziskových organizací, které pomáhají opuštěným seniorům, matkám samoživitelkám, rodinám v krizi, lidem bez domova či lidem s handicapem.

Zdroj obrázků: archiv ZŠ Nerudova

Text: Jan Hlubocký, 9.B

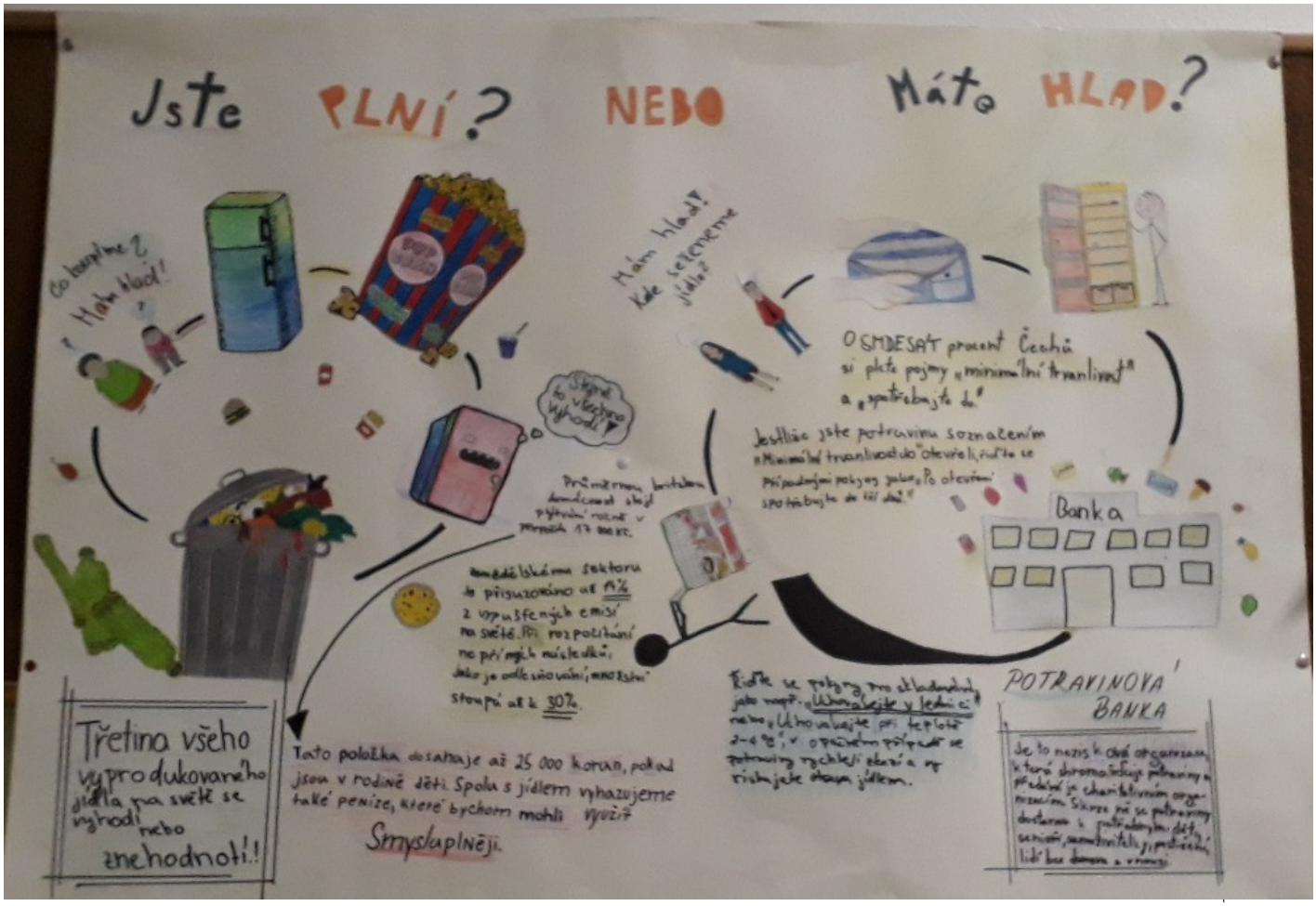

Žákyně 8. D

„Nepřišlo mi správné, že my se přejídáme a jiní přemýšlejí, co si vůbec můžou dovolit koupit. Na světě je spousta nespravedlnosti a já bych chtěla pomoci, když to jen půjde. Proto jsem také přispěla."

POTRAVINOVÁ BANKA

Je nezisková organizace, která shromažďuje potraviny a předává je charitativním organizacím. Skrze ně se potraviny dostanou k potřebným: děti, senioři, matky samoživitelky, handicapovaní, lidé bez domova, lidé v nouzi.

CO SE JINAM NEVEŠLO

Akcí bylo v uplynulých týdnech opravdu hodně a vzniklo také velké množství fotek. A protože vás nechceme ošidit, zde jsou některé z nich, které se nevešly dovnitř vydání.

Stránku připravili: pac, str, luk

Foto: archiv ZŠ Nerudova